

רעיית שרהאוצר שימחה ארליך התנגדה להקמת חנות למכירת גלידה מתחת

לדירתה ועיריית תל-אביב גילתה זריזות מכתיעה בסגירת החנות חסרת הרישיון -

ואז הסתבר שגם למיפעל של אשת השר שבאותו הבניין אין רישיון

הגלידה מפריעה לארליך

חנות הגלידה של בריאן ברחוב פינקס, מעידים שהטיפול בעלייה ועתיוד של הי עולה הקנדי לא היו בדיוק בראש מעייניה של הגברת ארליך. "לספר שבועיים, יום אחד לפני הפתיחה" מספר בריאן, "ניג שוה אלי הגברת ארליך ואמרה לי, אתה מבזבז את זמנך, אתה אדם צעיר וחבל שאתה עושה שטויות, כי אני עומדת לסי גור לך את העסק, כאן לא תהיה חנות גלידה".

"בתחילה לא הבנתי מה האשה הזו רור צה ממני, וגם לא הכרתי אותה. אמרתי לה שזו מדינה חופשית ושוכותי לעשות מה שאני רוצה, אבל היא שוב אמרה בתוקף שהיא תדאג לכך שהחנות שלי תיסגר".

"באותו רגע לא ידעתי עם מי אני מדבר. שאלתי אותה לשמה, והיא אמרה שהשם

כשהגיע לארץ החל עובד כמפעיל מחשב במשרד החקלאות. זו היתה אבטלה סמויה" מספר בריאן, "ונמאס לי לא לעשות כולם, לכן עובתי את העבודה הזו שסידרו לי. התחלתי ללמד אנגלית בבית ספר פרטי שבו אשתי עבדה כמוכירה, אבל המנהלת לא שילמה לי ולאשתי את שכרנו, וברחתי גם משם כשמגיע לי סכום של 8000 לירות".

כאשר החל בריאן המאוכזב מתכנן את חזרתו לקנדה, נחלץ לעזרתו אחד ממכריו, צבי קרני, שהוא מנהל חברה לקירור ולמיזוג אוויר. שרשרת האכזבות של העור לה החדש נגעה לליבו של איש העסקים, והוא החליט לעזור.

בידיו של צבי קרני נמצאה, בשכירות ארוכת טווח, חנות מרווחת ברחוב פינקס 47, מתחת לדירת המגורים של שימחה

העולה החדש

בריאן זיב חנות למימכר גלידה מתחת לדירתו של שרהאוצר, שימחה ארליך. עיריית תל-אביב סגרה את העסק במהירות מפתיחה.

השכנים על הפעלת חנות הגלידה בין אשת שרהאוצר לבין העולה החדש בריאן זיב, גרם לגילויו כי בדירה עורפית, מאחורי דירת המגורים של מישפחת ארליך (המסומנת בחיצים), פועל בית-החרושת של מישפחת ארליך.

סיכסוך

לא חשוב והתחמקה מתשובה. רק יותר מאוחר סיפר לי אחד השכנים שזוהי צילה ארליך, אשתו של שרהאוצר שימחה ארליך. לקחתי את האיומים שלה ברצינות. ימים אחדים לאחר אזהרותיה של צי-לה ארליך פתח בריאן את חנות הגלידה שלו, ונכנס לרשימת 15,000 בעלי העסקים קים תל-אביב שעסקיהם פועלים ללא רישיון. אולם בריאן וכה ביחס מיור חד מצד עיריית תל-אביב, בשעה תשע בבוקר נפתחה דלת החנות, ובשעה תשע ובתי דקות נצלו בפתח שני פקחים עיר ריוניים. הפקחים הודיעו לי שהעסק מגד הל ללא רישיון. מספר בריאן, "והם רשו מו לי דו"ח. הם התנהגו באופן מורר למדי, כאילו הם מתנצלים על הדו"ח שרש-מו לי בדיוק ברגע הפתיחה".

"במשך השבועיים שהעסק פעל, התייצב בו פקחים כמעט מדי יום והשמו לי דו"ח, ולא עזרו לי הטענות שהרישיון שלי מובטח. אחרי ימים אחדים הם הוסיפו לדו"ח גם את ההאשמה שקירות הי חנות והתקרה מזהמים ומלוכלכים, למרות שזה שקר מוחלט. הקירות נקיים לגמרי וברובם מכוסים בטפטום שהדבק תי בעצמי כששיפצתי את החנות".

"אני רציתי להפעיל את העסק ולהיות בסדר עם החוק, למרות שידעתי שהגברת ארליך לוחצת בעירייה שישגרו לי, וקניתי תי צבע כדי לצבוע פעם נוספת את חלקי התקרה והקיר שלא כיסיתי בטפטום. ביום המישי, ה-31 באוגוסט, התחלתי לצי

וצילה ארליך. במשך השנתיים האחרונות פעלה שם חנות שבה נמכרו מוצרי מזון קפואים וכן עופות מוכנים.

"היו לי בעיות עם הרישיון לעסק הזה", מספר קרני, "כי מכרתי מזון קפוא לצד עוף מוכן, והעירייה התנגדה לכך מבחינה תברואתית. לבסוף, לאחר לחצים מצד העירייה, חיסלתי את העסק וסגרתי את החנות".

"כאשר שמעתי על הבעיה של בריאן, החלטתי שאפשר לעזור לו על-ידי שימוש בחנות והמקרים לעמוד שם בלתי-מנוח צלים. הצעתי לו למכור שם גלידות ופיצות קפואות, והנחתי שבכך תיפתר גם בעיית הרישיון. שהרי עבור מכירת מזון קפוא בלבד אין שום בעיות של קבלת רישיון. רציתי שבריאן ינצל את העסק בעצמו, כשאני מכסה את שכר הדירה ואת הרישיון כמקרים ובעיזר".

השימוש מחסרר העבודה והמאוכזב קפץ על המציאה והחל עובד במרץ רב. הוא קירצף את החנות, ניקה היטב את מקררים ושאר המכשירים, הדביק טפטים חדשים על הקירות והתכונן בהתרגשות לפתיחת העסק. הוך כדי הכנת החנות הוגשה בקשה מחדשת לרישיון לעסק, ובריאן אף עבר שיקוף ריאון. כפי ש מחייב החוק לגבי מוכרי מזון - למרות שלא ידוע עד כה שרוכלי שוק הכרמל מקפידים על תקנה זו ושאר תקנות הסניטציה שעליהן הקפיד בליך העולת החדש, העתיד נראה לבריאן זיבמן ורוד למדי. המאורעות שהתרחשו סביב פתיחת

אשת השר

צילה ארליך, המנהלת מיפעל למוצרים אופטיים, באותו בניין עצמו, הביעה התנגדות נמרצת לפתיחת חנות הגלידה מתחת לדירתה - והחנות נסגרה.

בוע מחדש את הקירות, אבל אז סגרו לי את החנות באופן סופי".

בשעה שלש בבוקר אותו יום התייצבו שני פקחים על העירייה בפתח החנות. הפעם היה בידיהם צו מינהלי לסגירת הי חנות, שעליו היה חתום ראש העיר שלמה להט. בצו נאמר שהסיבות לסגירת החנות הן היעדר הרישיון המתאים והמצב התבי רואתי הלקוי של הקירות, המלוכלכים כבר יכול.

"הפקחים הוציאו אותי מהחנות" מספר בריאן, "וחתמו את הדלת בחותמת עור פרת. הסברתי להם שכל המיסמכים בקשר לרישיון וכן מיסמכי שיקוף הריאות שלי נמצאים בפנים, ושבלעדיהם בוודאי שלא אוכל לקבל את הרישיון, אבל הם התי עלמו ממני לחלוטין. כרגע אני במצב אכסורדי לגמרי - המיסמכים בפנים ואני בחוץ, ואין שום אפשרות להפעיל את העסק".

"כשהבנתי, ביום סגירת החנות, מי עיר מד מאחרי לחץ להיסול החנות שלי, התכוונתי לגשת לגברת ארליך ולהגיד לה מה דעתי על הדמוקרטיה הישראלית. אבל מהברר לי שבאותו יום בדיוק היא גסי עה עם בעלה לביקור בארצות-הברית למשך חודשי. אני כבר עייף ושבע אכר נבות בארץ הוואת, ואני שוקל בלוא הר-צינות לחזור לקנדה באופן סופי".

גועל נפש

בושה וחרפה

באיומים בלבד, גם אם אלה מושי מעים מפי אשת שרהאוצר, אין די כדי לסגור עסק. למען מטרה זו יש לפי עול גם באופן ממש, לפנות וללחוץ במי קומות הנכונים בעיריית תל-אביב, אותה עירייה שבה כיהן שימחה ארליך במשך שנים רבות בתפקידי מפתח. אריה קרמר, מנהל אגף הפיקוח והתברואה בעיריית תל-אביב, גילה בקיאות בפרשת חנות הי גלידה של בריאן. "קיבלנו מיכתב תלונה מוועד הבית בי רחוב פינקס 47 על פתיחת חנות ללא רישיון", טוען קרמר, "ופעלנו בדיוק כפי שי אונו טועלים בעשרות מיקרים המסוג זה נגד עסקים ללא רישיון. הגשנו דו"חות (המשך בעמוד 48)